

Løgmaður ávarar ímóti spjaðing

Anfinn Kallsberg minti í nýggjársoðu síni á, at vit skulu øll vera í landinum, uttan mun til úrslitið av fólkaatkvøðuni í apríl. Í sama sambandi heitti hann á fólk um at vera saklig, siðillig og fólkalig í orðaskiftinum undan atkvøðuni

NÝGGJÁRSRØÐAN

John Johannessen

Tað var ein alfaðirligur peikifingur á lofti í nýggjársoðuni hjá lögmanni hesaferð. Anfinn Kallsberg nýtti gamlaárskvøld høvi til at heita á føroyingar um at vera siðilligir í orðaskiftinum um føroyskt fullveldi.

– Tað er einki dulmál, at ósemja er um hendan spurning millum føroyingar. Tað hevur tað altíð verið. Men eg vóni, at tað upp undir fólkaatkvøðuna fer at bera til at hava eitt sakligt orðaskifti um fyrimunir og vansar við hesi ætlan.

– Eg vóni, at allir føroyingar fara at kunna taka støðu til hetta álvarsmál á sakligum grundarlag. Og eg vóni, at tann politiski skilnaður, sum ein fólkaatkvøða altíð hevur við sær, ikki fer at hava við sær skilnað millum persónar. Eru vit ein mentað tjóð, eigur tað at bera til at vera ósamd, uttan at tað elvir til persónligt agg, klandur og spjaðing.

– Eg fari tí at nýta hetta

– Eru vit ein mentað tjóð, eigur tað at bera til at vera ósamd, uttan at tað elvir til persónligt agg, klandur og spjaðing, segði Anfinn Kallsberg, løgmaður, í nýggjársoðu síni

høvi til longu nú at heita á øll tey, sum fara at taka lut í orðaskiftinum upp undir fólkaatkvøðuna, um at vera saklig, siðillig og fólkalig. Eg fari at heita á øll um at minnst til, at vit skulu vera her í landinum, eisini aftaná – uttan mun til, um úrslitið verður eitt ja ella eitt

nei til ætlan landsstýrissins. Eydnast tað at forða fyri spjaðing og klandri, er nógv vunnið, segði løgmaður í nýggjársoðu síni, sum hann helt í Tinganesi gamlaárskvøld.

Hvassorðaður

móti dønnum

Løgmaður tók eisini aftur í gongdina í fullveldismálinum og samráðingarnar við donsku stjórnina. Her var lögmaður eitt sindur hvassorðaður. Hann staðfesti, at danska stjórnin noktaði at fylgja vanligum

samráðingarreglum og ferð eftir ferð breyt tær avtalur, sum landsstýrið og danska stjórnin høvdu gjørt.

Hetta var nakað, sum gav afturljóð í donskum fjølmiðlum, sum hildu, at lögmaður hevði verið heldur ógvusligur í sínum útsagnum um samráðingarnar.

Anfinn Kallsberg vísti í røðu síni á, at landsstýrið royndi at halda fram við samráðingunum, hóast danska stjórnin ikki vildi samráðast um fíggarliga partin og ferð eftir ferð breyt gjørdar avtalur.

– Men á fundinum við donsku stjórnina 26. oktober kundu vit staðfesta, at vit ikki finga eina loysn, sum var nøktandi, og sum vit mettu kundi fáa undirtøku frá Føroya fólk. Á hesum fundi kom eisini til sjónar grundleggjandi ósemja um, hvørji rættindi føroyingar eiga sum tjóð, staðfesti løgmaður í røðu síni.

Anfinn Kallsberg ásannar, at hetta var ein ógvuliga hugstoytt uppliving fyri hann sum lögmann, og hann vísti á, at neyðugt var at fara frá samráðingarnarborðinum, um landsstýrið ikki skuldi siga frá sær aldargomum rættindi hjá føroysku tjóðini.

Men løgmaður er kortini glaður um, at landsstýrið áhaldandi royndi at fáa nakað burtúr. Hann staðfestir, at hesar áhaldandi royndir hava givið føroyingum eina týðandi vitan, sum er, at danska stjórnin ógvuliga treyðugt vil lata frá sær yvirvaldsrættin yvir Føroyum.

– Tað merkir, at skulu vit vinna Føroyum tjóðarfrelsi, mugu vit gera tað sjálv. Og tað er júst tað, landsstýrið er farið í holt við, segði lögmaður í røðu síni gamlaárskvøld.

Framgongdin setir stór krøv

Løgmaður staðfesti í nýggjársoðu síni, at stór framgongd er í føroyska samfelagnum. Men hann minti á, at framgongdin

setir krøv, og at stórar avbjóðingar standa fyri framman

NÝGGJÁRSRØÐAN

John Johannessen

– Hóast tað er gott at vera føroyingur í dag, so merkir tað ikki, at tað er lætt.

Millum annað soleiðis segði lögmaður um búskaparligu framgongdina í røðu síni gamlaárskvøld.

Løgmaður vísti á, at ár 2000 hevur verið eitt gott ár hjá Føroyum, eins og 1999

eisini var tað. Hann staðfesti, at vit aftur í ár hava verið vælsignað við góðum fiskiskapi og góðum fiskaprisum, eins og alivinnan eisini hevur havt stóra framgongd.

– Hetta eiga vit at fegnast um og vera takksom fyri. Tað er mennandi, og tað er spennandi at vera partur av einum samfelag, sum hevur framgongd.

– Men tað setir eisini stór krøv. Tá ferðin er stór, er vandin fyri at fara av kós eisini stóru. Tað vita vit av beiskum royndum, segði Anfinn Kallsberg, lögmaður.

Avbjóðani ár

Anfinn Kallsberg staðfesti, at sera stórar avbjóðingar

standa fyri framman í árinum, sum vit júst eru stigin inn í. Og hetta eru avbjóðingar, sum koma at krevja nógv av okkum.

– Tær kunnu hava við sær stór framstig, um vit megna at taka við teimum og tora at loysa tær á ein skilagóðan hátt. Men talan er eisini um avbjóðingar, sum kunnu gerast ein stór hóttan, og kanska enn tá taka skorðarnar undan okkara samfelag, sum vit kenna tað í dag, segði lögmaður og vísti á, at tað tí er umráðandi at vit við hegni loysa tær uppgávur, sum avbjóðingarnar hava við sær.

Stóru avbjóðingarnar, Anfinn Kallsberg røddi um, vóru serliga trýggjar; nevnliga oljuvinnan, stóra

yvirskot landskassans og ríkisrættarlaga framtíðarstøða Føroya.

Oljan veldur avbjóðing

Í summum fara oljufeløg at bora eftir olju á føroyskum øki. Hetta heldur lögmaður vera eina velduga avbjóðing fyri ta politisku skipanina, umstítingina, vinnulívið og fyri alt Føroya fólk, tí ta skulu vit stýra stórri kreftum og móguliga umsita stórri virði, enn vit nakrantíð hava gjørt áður.

– Tað kann hugsast, at oljuvinnan fer at ávirka lönarlagið í landinum. Hetta kann gera, at aðrar vinnur – og serliga fiskivinnan – verða raktar, tí fólk heldur vilja arbeiða

innan oljuvinnuna. Hesum mugu vit royna at fyrbyrgja, tí vit vita, at oljuvinnan bert varir í nøkur ár. Skulu vit ikki standa á berum, tá hon endar, mugu vit syrgja fyri, at hon ikki kóvir fiskivinnuna, men samvirkar við hana, segði lögmaður.

Men lögmaður væntar eisini, at oljuvinnan fer at hava við sær stórar mentanarligar avbjóðingar. Hann vísti í røðu síni á, at málið í oljuvinnuni er enskt, og tí verður uppgávan at varðveita og menna føroyska málið stórri og torførari orsakað av oljuvinnuni.

Harafturat vísti lögmaður á, at tað eisini kann fara at ávirka mentanarlív okkara á annan hátt, um nógvir útlendingar koma til Føroya

við øðrum síðum og øðrum krøvum til frítíðartilboð enn tað, vit eru von við í Føroyum.

– Alt hetta krevur av okkum, at vit gera okkum greitt, hvat tað eru fyri virði, vit ynskja at byggja okkara samfelag á. Og tað krevur av okkum, at vit gera karmar og seta krøv, sum gera, at okkara samfelag veruliga verður skipað eftir hesum virðum. Málið skal vera, at vit skulu stýra oljuvinnuni – hon skal ikki stýra okkum, segði lögmaður.